

[Bakholt]

Men det må også understreges i den forbindelse, at det efter socialdemokratiets opfattelse er nødvendigt, at der udvises en tilstrækkelig smidighed af de grønlandske parter i det offentlige aftalenævn ved fremtidige overenskomstforhandlinger. Hvis en sådan smidighed ikke udvises, risikerer vi at få flere overenskomster til behandling her i folketinget, og det ønsker vi i socialdemokratiet ikke.

Der er ingen, der kan laste regeringen og socialdemokratiet for, at vi har handlet overilet i denne sag. Der har været gjort mange forsøg på at finde en forhandlingsløsning, og strejken har kørt længe, og der er ingen ud-sigt til, at denne konflikt vil stoppe af sig selv inden for overskuelig tid.

Med de konsekvenser, som jeg har omtalt det vil få for det grønlandske samfund, hvis konflikten løber videre, må vi i den socialdemokratiske gruppe konkludere, at det er nødvendigt, at vi vedtager det lovforslag, som Grønlandsministeren har fremsat.

Jeg skal på den socialdemokratiske gruppe vegne give tilslutning til forslaget.

Fremskridtspartiets forslag skal jeg afvise; vi finder det inderlig overflødigt i denne situation.

Hans Jørgen Holm (V):

Der er én hovedbegrundelse for venstre i denne sag, og det er hensynet til den fortsatte kommunikation i Grønland, som jo i allerhøjeste grad er ved at være i sidste termin: der er områder, hvor fjordene er lukket, og der er udsteder, som er afskåret fra omverdenen. Derfor er det da korrekt, som den socialdemokratiske ordfører har sagt, at regeringen ikke har handlet overilet – jeg skal lade være med at drage nogen anden konklusion af den bemærkning – men det er i hvert fald nok ved at være på tide, at man får stoppet konflikten på radiotelegrafistområdet.

Når det er sagt, vil jeg tilføje, at det jo ikke er første gang, at der er konflikt med radiotelegrafisterne, og at den konflikt er havnet til afgørelse her i folketinget. Det er i sig selv en betænkelig sag, at arbejdsgiveren, som samtidig også er lovgivningsmagt, bruger den metode, men man må sige, at det er et problemfyldt område, det er problemfyldt bl. a. i overgangen og de spændinger, der ligger mellem det grønlandske og det danske arbejdsmarked. Men man skal ikke på lang

sigt forvente, at konflikten hver gang løses i det danske folketing.

Vi er positive over for at få standset konflikten, og vi er formentlig positive over for ministerens lovforslag, som jo i bemærkningerne er ret sparsomt på oplysninger. Jeg har allerede afleveret nogle spørgsmål i udvalget til opklaring af, hvad der ligger bagved, bl. a. om, hvilke overenskomstområder der ikke er afsluttet, og hvilke konsekvenser der derfor vil være af, at vi gennemfører et lovindgreb på dette område for andre og ikke afsluttede overenskomstområder.

Hvad angår selve indholdet, følger det jo den gældende overenskomst og den forlængelse, der også blev besluttet sidste gang; det gælder også for selve beløbsrammen. Hvis man skal vælge et indgreb, er det klart, at vi er nødt til at bruge en lineal; vi kan ikke gå ind og forhandle overenskomsten, det er det, man skulle have gjort parterne imellem. Og da der jo end ikke ligger nogen form for skitse til en aftale mellem de to parter, eksisterer der vel ikke andre muligheder, end at vi forlænger den gældende overenskomst, som den nu engang foreligger.

Vi vil kigge på lovforslaget i udvalget og stille nogle spørgsmål om selve substansen, men er positive over for at få konflikten bragt til ophør hurtigst muligt.

Grethe Fenger Møller (KF):

Grønlandsministerens lovforslag omfatter jo, som det er bekendt, tre kollektive overenskomster mellem Grønlandsministeriet og Radiotelegrafistforeningen af 1917. Jeg kan også på det konservative folkepartis vegne principielt beklage, at det ikke er lykkedes ministeriet og Radiotelegrafistforeningen at nå til et resultat ad forhandlingens vej. Men arbejdsstandsningen har nu, som vi ved, varet siden den 24. juni, mere end 4 måneder, og det er meget lang tid. Jeg synes egentlig, at man lidt kan bebrejde regeringen, at man ikke på et tidligere tidspunkt har overvejet at gribe ind, men jeg forstår godt, at man, når man på det øvrige arbejdsmarked, i hvert fald i Danmark, på de fleste områder er nået til et resultat ad forhandlingens vej, har villet give parterne en chance for at nærme sig hinanden. Men egentlig synes jeg, det er betænkeligt, fordi det allerede har haft store samfundsmæssige konsekvenser for det grøn-